

jeg dog, som sagt, naturligtvis efter Ministerens Vitringer, indrømme Muligheden af, at en saadan Bestemmelse kan findes for et enkelt Ministeriums Vedkommende. See nu bliver altsaa dette Spørgsmaal, mine Herrer: skulle vi nu holde fast ved dette, at der er endeel af Contoircheferne, hvoraf omtrent den ældste Trediedeel skal have 1800 Rbd., og de øvrige 1600 Rbd., eller skal man tilstaae en Forhøielse i dette Reglement, eller skal man tilstaae Afvigelser derfra. Jeg maa tilstaae, at jeg nødig vilde have, [at Spørgsmaal om et Gagerreglement nu just ved denne Leilighed skulde finde sin Afgjørelse, og det kan det egentligt heller ikke; thi der ere mange Spørgsmaal og Forhold, som maae tages i Overveielse i Forbindelse dermed. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at jeg er af den Mening, at en Gage af 1400 Rbd. at begynde med, synes tilstrækkelig naar man seer hen til, hvorledes andre Embedsmænd ere stillede, f. Ex. Assessorerne i Overretterne. Jeg vilde derimod finde det rimeligt, om der for en lang Tids Tjeneste kunde stiges noget højere end 1800 Rbd., men herom er Spørgsmaal slet ikke; Spørgsmaal er blot, om vi nu, da vi have dette Reglement, skulle beholde det, og her maa jeg da tilstaae, at, hvormeget jeg end sympathiserer med Finantsministerens Anbefaling for de heromhandlede Embedsmænd, saa maa jeg dog, som Udvalgets Ordfører, og fordi det er min Overbeviisning, ansee det for rigtigt, at vi holde fast ved, ikke nu at bevillige den foreslaaede Forhøielse. Kan det da skee, at en anden Gang et fuldstændigt Gagerreglement kommer for, hvorved Forandringer kunne tilveiebringes, da skal jeg med Fornøielse for mit Vedkommende bidrage til, at disse Embedsmænds Stilling bliver en saadan, at de i Sandhed kunne være tilfredse; thi jeg hylder i højeste Grad den Ansøielse, at en Embedsmand, som arbejder ivrigt og dygtigt og offerer al sin Tid i Statens Tjeneste, bør være saaledes aflagt, at han kan leve uden Næringsforger. Med Hensyn til den særegne Anbefaling, som med Hensyn til Nr. 3 fra Finantsministerens Side blev ydet Chefen for Pensionscontoiret, saa vil jeg bemærke, at Grunden, hvorfor Udvalget har foreslaaet, at den omhandlede Sum af 200 Rbd. kun skulde

bevilliges for eet Aar, er den, at Udvalget har næret Haab om, at maaskee Arbeidet ved det nu med Pensionscontoiret forbundne tidligere Raadessecretariat i de følgende Aar ikke vilde blive slet saa strengt som det nu er, og derfor har tænkt, at det kunde være ganske rigtigt, om man forbeholdt sig en Dom om, hvorvidt det i et andet Aar skulde være ligesaa nødvendigt at give denne Embedsmand Tillæg for det vistnok meget betydelige Tillæg i Arbeide, som han saa redbon har paataget sig. Jeg vil ikke gjerne begynde Strid om Noget, der ikke fører til umiddelbar Afstemning, men jeg maa dog med Hensyn til den ærede Finantsministers Opgivelse af, at det slet ikke har kostet Staten Noget at faae Raadessecretariatet hævet, gjøre opmærksom paa, at det dog har kostet Noget, idet nemlig for det Første en Cancellist er afgaaet derfra til Pensionscontoiret, hvilket har bevirket, at en Cancellist i Pensionscontoiret er udnævnt til Fuldmægtig og to Cancellister meddeelt Gagetillæg, hvilket i det Hele er løbet op til henved 1000 Rbd. Ophævelsen af Raadessecretariatet er saaledes dog ikke skeet enten aldeles uden Udgift eller for en saa ringe Udgift for Statskassen, som af den ærede Finantsminister er angivet.

Jeg maa endnu tillade mig, med Hensyn til den Post, som angaaer den nærværende Myntmesters Lønning, at gjøre en Bemærkning. Skjøndt jeg nemlig, som det vil sees, har været af en noget anden Mening, end de ærede Herrer af Udvalget, der have foreslaaet en Forhøielse i Myntmesterens Gage, saa maa jeg dog tilstaae, at dette ikke for mit Vedkommende har været Tilfældet af de Grunde, som den høitærede Finantsminister har fremført. Jeg kan nemlig ikke fragaae, at det ogsaa er min Overbeviisning, og jeg troer der er Flere i Udvalget, der ikke have deeltaget i Minoritetens Forslag, men som mene det samme, at man er gaaet Myntmesteren noget for nær. Dette er skeet, ikke saameget derved, at man har bestemt hans faste Gage efter 13 Aars Indtægt istedetfor efter 5 Aars, thi jeg maa fuldkomment med Finantsministeren erkjende, at man ikke altid i saadanne Tilfælde kan binde sig til at bestemme Gagen efter et Gjennemsnitsbeløb af 5 Aar, men det er skeet derved,